

Sendes via mail

Folketingets Skatteudvalg
Christiansborg
1240 København K

Dansk Investeringsfond
Sønderlandsgade 44
7500 Holstebro

Tlf. +45 70 11 75 00
Fax +45 70 11 75 25

difko@difko.dk
www.difko.dk

CVR-nr. 60379912
Ref. CAL

Dato 16.01.17

Kommentarer til lovforslag L 103 – Kildeartsbegrænsning af underskud fra fysiske personers investeringer i visse anpartsprojekter.

Dansk Investeringsfond – i daglig tale Difko – er etableret i 1976 med det formål at fremme bred folkelig investering i aktiver i form af ejendomme og sol- og vindprojekter mv. og vi retter hermed henvendelse til Skatteudvalget i anledning af Skatteministerens lovforslag L 103.

Vi håber, at Skatteudvalget vil tage nedenstående anmærkninger til efterretning.

Provenuskøn

Det fremgår af bemærkningerne, at lovforslaget skal være med til at finansiere afskaffelsen af PSO-afgiften, og det skønnes, at det kan bidrage med et varigt skatteprovenu i størrelsesordenen 150 mio. kr.

Det er korrekt, at projekterne i de første år normalt indebærer en reduceret skattebetaling for investor. De fleste projekter, som udbydes af Difko og andre, fører imidlertid til en ganske stor positiv nettoindkomst for investor, når man medtager det samlede resultat over hele investeringens levetid. Beskatningen af genvundne afskrivninger og avancer ved investeringens ophør indebærer sædvanligvis, at der alene er tale om en tidsforskydning, idet den samlede skattepligtige indkomst fra investeringen normalt er positiv over hele investeringsperioden.

Spørgsmålet er, om der er taget højde for de beskrevne forhold i Skatteministerens provenuskøn?

Investorerne stiller i dag krav om driftsmæssigt fornuftige og sunde investeringer, hvor der er udsigt til et positivt driftsøkonomisk afkast til investorerne. Udgangspunktet er derfor, at investorerne kun foretager investeringer, der er erhvervsmæssigt forsvarlige og begrundet i ønsket om at opnå et rentabelt afkast. Det er derfor forkert at hævde, at investeringerne udelukkende er skattemæssigt motiveret.

Vi henviser nedenfor til vedlagte eksempler på investeringsprojekter:

K/S Difko Putlitz V

Af prospektet side 22 fremgår det, at der for en investor med en ejerandel på 10% udløses en samlet skattebetaling over projektets løbetid på i alt 609.729 kr., efter der er sket lempelse for udenlandske skatter (sum af kolonnen "Skattebesparelse/-betaling"). **Projektet udløser altså et samlet skatteprovenu på ca. 6,1 mio. kr.** forudsat dette tegnes af fysiske personer.

Det kan oplyses, at den realiserede drift pr. dags dato i projektet er på niveau med det, der forudsættes i prospektet.

K/S Difko Zerre III

Af prospektet side 25 fremgår det, at der for en investor med en ejerandel på 10% udløses en samlet skattebetaling over projektets løbetid på i alt 389.808 kr., efter der er sket lempelse for udenlandske skatter (sum af kolonnen "Skattebesparelse/-betaling"). **Projektet udløser altså et samlet skatteprovenu på ca. 3,9 mio. kr.** forudsat dette tegnes af fysiske personer.

Det kan oplyses, at den realiserede drift pr. dags dato i projektet er betydeligt bedre end det, der forudsættes i prospektet.

Miljøbelastning

En begrænsning af muligheden for modregning af underskud fra investering i anpartsprojekter, vil også mindske investeringslysten hos personer med risikovillig kapital. I fremtiden vil der ske en betydelig reduktion af investeringer i alternative energiformer – ikke kun i sol- og vindprojekter, men også i forhold til fremtidige alternative energiformer (fx bølgeenergi, bioenergi mv.)

I regeringsgrundlaget står der følgende: "Regeringen vil arbejde for, at Danmark i år 2030 skal have mindst 50 procent af sit energibehov dækket af vedvarende energiformer." Det forhold synes ikke at hænge sammen med lanceringen af et lovforslag, som begrænser muligheden for at investere risikovillig kapital i netop alternative energiformer.

Tabsgivende projekter

At investere i anpartsprojekter (hvilket typisk sker i kommanditselskabsformen – K/S) er en risikobetonet investering, og ikke alle projekter forløber som forventet, og det kan desværre føre til tab for investorerne. Investorerne løber en helt almindelig erhvervsmæssig risiko ved at deltage i et anpartsprojekt. Hvis det går galt, vil den samlede skattepligtige nettoindkomst fra projektet naturligvis være negativ. Dette er ikke anderledes end for erhvervsmæssig virksomhed generelt, hvor der altid vil være en tabsrisiko.

Der er desværre eksempler på nødlidende projekter, hvor investorerne mister hele deres indskud og endvidere er forpligtet til yderligere indbetalinger for at dække tabet. I nogle tilfælde opløses projektet ved tvangssalg af aktiverne, og i andre tilfælde tvangsindløses de investorer, der ikke har en stærk privatøkonomi, med store tab til følge.

Efter lovforslaget vil der ikke længere være fradragsret for sådanne tab. Når virksomheden er ophørt eller anparterne er solgt, vil investor miste adgangen til fradrag for det skattemæssige tab.

Selv med stor påpasselighed ved en investering i anpartsprojekter kan investor blive udsat for, at en investering giver underskud. Det er problematisk, at der med lovforslaget brydes med det normale princip om symmetri. Med lovforslaget etableres en asymmetri, hvor overskud skal beskattes fuldt ud, mens eventuelle tab ikke kan fratrækkes. Der er jo tale om helt reelle erhvervsmæssige tab, som direkte tages fra investors privatøkonomi.

En yderligere uheldig effekt af lovforslaget for gamle investorer er, at de anses for at have erhvervet ny virksomhed i tilfælde, hvor kommanditselskabet tager en investors anparter tilbage som følge af misligholdelse. De gamle investorer rammes altså af lovforslaget, når de forsøger at redde virksomheden, selv om de har ejet deres anparter i en årrække forud for lovforslagets ikrafttræden. Dette kommer til at betyde, at rekonstruktion af nødlidende projekter bliver vanskeligere.

Hvis lovforslaget gennemføres, kommer det til i høj grad til at hæmme investeringslysten for personer med risikovillig kapital. Spørgsmålet er, om det er hensigten?

Som alternativ bør det overvejes i stedet at reducere afskrivningsprocenten generelt til 10% på vindmøller og solceller ved personers investeringer gennem transparente enheder såsom K/S'er. Hermed reduceres den skattemæssige fordel, der i dag er i starten af investeringsperioden, og samtidig undgås den uheldige effekt, at reelle tab ikke kan fratrækkes og dermed helt fortabes.

Lån uden for K/S'et

Der lægges op til at ramme investeringer i transparente enheder med begrænset hæftelse (investeringer i K/S og P/S regi), mens investeringer via enheder med fuld hæftelse (fx i I/S regi) ikke omfattes.

Normalt finansieres en K/S investering i to etaper. Dels optager K/S'et lån til køb af aktivet – ejendom, vindmøller eller andet – dels finansierer investor ofte sin investering (købet af anparterne) ved optagelse af et banklån. Banklånet vil ikke have sikkerhed i K/S'ets aktiver, men eventuelt i investors egne aktiver (bil, hus eller K/S anparter mv.).

Spørgsmålet er, hvordan der skal forholdes med renter af lån, som investor selv optager til erhvervelse af anparterne?

Kan renterne fratrækkes under virksomhedsordningen, uafhængigt af resultatet i K/S'et, således at renterne fra dette lån kan fratrækkes, selv om resultatet i K/S'et er negativt? Eller skal renterne af investors eget lån reducere resultatet i K/S'et, hvorefter et nettounderskud ikke kan fratrækkes i anden indkomst?

Idet investor hæfter fuldt ud for sit eget lån, der jo ikke omfattes af hæftelsesbegrænsningen i K/S'et, bør renteudgifterne efter vores opfattelse kunne fratrækkes uden hensyntagen til det skattemæssige resultat i K/S'et.

Overgangsregel med store afgrænsningsvanskeligheder

For ikke at give loven tilbagevirkende kraft vil forslaget som udgangspunkt ikke omfatte anparter, som investorer har erhvervet senest den 13. december 2016.

Det foreslås dog, at gamle anparter også omfattes af forslaget, hvis den pågældende anparts-virksomhed efterfølgende anskaffer aktiver eller overtager anden virksomhed "uden at dette er nødvendigt for virksomhedens fortsatte drift".

Der lægges her op til en afgrænsning, som vil være særdeles vanskelig at administrere i praksis for både skattemyndighederne og virksomhederne. Det skal i hvert enkelt tilfælde vurderes, om nyanskaffelser, moderniseringer og ombygninger mv. kan anses for at være "nødvendige" for virksomheden.

Som eksempel kan vi fx nævne et butikscenter, som et K/S udlejer til en række detailforretninger:

En af de store lejere har opsagt lejemålet. Efter flere måneder med tomgang beslutter ejeren (K/S'et) at iværksætte en omfattende ombygning af lokalerne og en mindre udvidelse af hovedejendommen, så der bliver plads til tre mindre detailforretninger. Der etableres nye indgangspartier, nye facader og rumopdelinger samt nye baglokaler i form af toilet og køkkenfaciliteter mv. Herefter kan de ledige lokaler udlejes til tre mindre lejere. Virksomheden er overbevist om, at det er nødvendigt at foretage udvidelsen for at skaffe nye lejere. Men hvordan dokumenteres det, at udvidelsen er nødvendig?

Bemærkningerne lægger op til en meget snæver afgrænsning af, hvornår en udvidelse kan anses for nødvendig. På side 9 i bemærkningerne tales der således om, at hvis udgiften er fradragberettiget som en driftsomkostning, så vil anskaffelsen normalt også være nødvendig. Men som hovedregel kan omkostninger til en udvidelse ikke fratrækkes som en driftsomkostning, men må aktiveres og afskrives over en årrække.

Der er ikke tilstrækkelig støtte i bemærkningerne til, at det med nogenlunde sikkerhed kan fastslås, at ombygningen i det nævnte eksempel kan anses for "nødvendig". Dermed er der risiko for, at investorerne i dette projekt, som er etableret for flere år siden, omfattes af lovændringen, så de ikke længere har fradragret for virksomhedens underskud i anden indkomst.

Uanset hvordan bestemmelsen om "nødvendighed" formuleres, vil den give anledning til meget vanskelige afgrænsningsproblemer. Da konsekvenserne af bestemmelsen er særdeles vidtgående, og lovens rækkevidde derfor må afklares inden investeringen foretages, må der forudses en lang række tidskrævende sager herom i form af bindende svar og langvarige skattesager til stor ulempe for virksomhederne og samfundet.

Den foreslåede overgangsbestemmelse om udvidelse af hidtidig virksomhed har derfor et væsentligt element af lovgivning med tilbagevirkende kraft. Det bemærkes samtidig, at investorer i gamle projekter i forvejen rammes af lovforslaget, fordi at deres anparter bliver vanskelige at sælge, da køber jo vil blive omfattet af indgrebet.

Det bør derfor overvejes, om risikoen for misbrug er så udtalt i denne situation, at det er nødvendigt med en værnsregel. I praksis vil det være særdeles vanskeligt at opnå tilslutning fra investorerne i et igangværende projekt til at udvide projektet ud over de hidtidige rammer. Det vil kræve yderligere indbetalinger og hæftelse fra hver enkelt investor. Hvis enkelte investorer ikke vil eller kan deltage i en udvidelse, anses de øvrige investorer for at have erhvervet nye anparter, som allerede vil være omfattet af indgrebets hovedregel, idet disse nye anparter jo vil være erhvervet efter den 13. december 2016.

Efter vores opfattelse bør man undlade at gennemføre denne overgangsregel, da risikoen for misbrug må anses for begrænset. Hvis det fastholdes at operere med en værnsregel, bør den ikke bygge på, om en udvidelse er "nødvendig".

----- o 0 o -----

Opsummerende er det vores forhåbning, at Skatteudvalget vil afvise beslutningsforslaget og tage ovennævnte kommentarer og forslag til efterretning. Specielt hensynet til, at det kalkulerede skatteprovenu er usandsynligt, kombineret med indførelsen af skatteregler, der er asymmetriske og vanskelige at administrere. På den baggrund mener vi, at der bør være grundlag for vurdering af lovforslaget.

Vi står til rådighed for uddybning af ovenstående synspunkter.

Med venlig hilsen
Difko A/S

f/ Carsten Lykke
Adm. direktør
Mobil: +45 40 21 38 37
E-mail: cal@difko.dk

Michael Thatt
CFO / Projektchef